

El II Congrés Patronal a Barcelona

INAUGURAT per l'Alcalde de Barcelona, el nostre estimat amic Sr. Martínez Domingo, ha actuat durant la present setmana, el congrés convocat per la Confederació Patronal d'Espanya. Mes de 3.000 congressistes, representant a 900 entitats s'han reunit a la capital de Catalunya discutintse temes interessantíssims vers l'actuació dels elements patronals en la qüestió social.

Un amplíssim criteri de desinterès i una coincidència d'armonitzar els mutuels interessos dels obrers i dels patrons, ha presidit en l'estudi dels diferents treballs que vers la sindicació forçosa, la jornada del treball, les cooperatives de consum, la previsió contra les vagues, la participació dels obrers als beneficis, l'organització patronal, la previsió pel paro forçós, l'invalidez, accidents del treball, hostatges higiènics, aprenentatge, escoles d'oficis, la conciliació, les comissions mixtes, etc. etc., constituïxen avui dia tot el pavorós problema de la qüestió social.

Tenim la ferma esperança que la masa obrera sabrà fersè càrrec de tota l'importància que per el seu pervindre, fè l'actuació d'aquest congrés que reuneix com poques vegades a la casi totalitat del element patronal espanyol, que es veu clarament ha sortit ja del seu marasme proverbial, del seu egoisme de sempre, s'amotilla a totes les modalitats de la vida moderna, ajorna la nova concepció de la vida industrial i per propi despreniment, no per l'imperi de la força es preocupa del element obrer, de llurs necessitats, de llurs reivindicacions, com a cosa pròpia i necessària, com a concessió a la que està obligat per la seva pròpia naturalesa i no com una almoïna, com un interès estrany a la prosperitat del seu negoci.

Cal dir, que com dintre del camp obrer, hi

haurà entre els patrons, una minoria, que posposant els interessos generals als seus egoïsmes, procurin inutilitzar tota solució i el fracàs de la tasca realitzada per els patrons. No menys interessats en assolir aqueixa obra pertorbadora, seràn alguns elements que dintre del obrerisme prediquen com a doctrina l'acció directa i com a medi la violència. Nosaltres confiem en que el sanejat esprit pràctic del obrer català s'imposarà per el seu pròpi esforç contra aqueixos pretinguts redemptors, que solsament busquen satisfacció als seus desitjos revolucionaris i anarquics.

CARTA OBERTA

NO volia pendre'm el treball de contestar a un senyor (que, per lo vist, no deu haver anat gaire a estudi), emprò em veig casi obligat a fer-ho i no precisament per ell, sino per la rialla mofeta que estig segur eixiria de sos llavis al veure lo que aquí va.

He sigut cridat a un nou càrrec i en ell, una allau d'ocupacions que fan necessària tota la atenció sense núvols de cap mena, m'ha abruzit i veig que'm fora impossible seguir la tasca començada amb tant bona voluntat com, a ben segur, poca eloqüència.

Amb això no's cregui el *senyor* aquell—sigui qui sigui — que m'hagi vençut amb un senzill paragraf ben plè de poca solta, puix sabut es que a l'impremta on fan el paperot de la farándula també s'equivocan i no vull donar-los ocasió de fer una columna al citat periòdic, que ha demostrat, una volta més, lo que es i lo que's mereix. ¿Per què junt amb les errades no hi posava lo que reïncava jo referent a les aigües? Perque es tractava d'una cosa que no els convé que se sàpiga a cert, perque es quelcom massa gros: